

RÄTTEN

Hovrättslagmannen Ulf Bjällås, hovrättsråden Liselotte Rågmark och
Marinette Andersson samt tf. hovrättsassessorn Per Lindblom, referent

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Referenten

KLAGANDE

C.O.

MOTPART

Miljö- och byggnadsnämnden i Orust kommun, 473 80 Henån

SAKEN

Avvisning av överklagande

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, miljödomstolen, beslut den 21 februari 2005 i mål nr M 360-05

C.O. har överklagat miljödomstolens beslut och yrkat, såsom det får förstås, att Miljööverdomstolen, med upphävande av miljödomstolens och länsstyrelsens beslut, skall förordna att hans överklagande av Miljö- och byggnadsnämndens i Orust kommun (miljö- och byggnadsnämnden) beslut den 6 november 2003 skall tas upp till prövning av länsstyrelsen. C.O. har till stöd för sitt överklagande anfört i huvudsak detsamma som han tidigare anfört.

Miljö- och byggnadsnämnden har bestritt överklagandet och har bland annat anfört att C.O. inte redovisat några omständigheter som föranleder ett ändrat ställningstagande i sakfrågan.

Målet föredras och Miljööverdomstolen fattar följande

BESLUT (att meddelas 2005-05-20)

Slut

Med upphävande av miljödomstolens och länsstyrelsens beslut av den 28 januari 2005 i ärende nr 505-83465-2003 förordnar Miljööverdomstolen att C.O.

överklagande av miljö- och byggnadsnämndens beslut av den 6 november 2003 skall tas upp till prövning av länsstyrelsen.

Skäl

Frågan Miljööverdomstolen har att pröva är om miljö- och byggnadsnämndens beslut av den 6 november 2003 är överklagbart. Miljööverdomstolen inleder dock med frågan om dåvarande Samhällsbyggnadsnämndens i Orust kommun (samhällsbyggnadsnämnden), vars uppgifter numera övertagits av miljö- och byggnadsnämnden, beslut av den 13 december 2000 var ett överklagbart beslut.

Samhällsbyggnadsnämndens beslut var rubricerat som "Råd enligt Miljöbalkens (1998:808) 26 kap. 1 § avseende förbättring av enskild avloppsanläggning" och avslutades med texten: "Då detta beslut utgörs av råd kan det ej överklagas".

Beslutet har inte givits formen av ett föreläggande och några direkta rättsverkningar synes inte kunna förknippas med det.

Av praxis följer att det inte alltid krävs att ett beslut har självständiga eller direkta rättsverkningar för att kunna överklagas utan att beslut kan vara överklagbara även av den anledningen att de ändå är ägnade att faktiskt negativt påverka någons personliga eller ekonomiska situation (se RÅ 2004 ref. 8 och RÅ 1996 ref. 43).

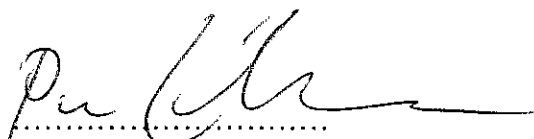
Samhällsbyggnadsnämnden får i beslutet anses ha redovisat sin inställning att C.O. avloppsanläggning inte uppfyller lagens krav. Beslutet är vidare formulerat så att C.O. före ett visst datum skall förbättra befintlig avloppsanläggning. Samhällsbyggnadsnämnden har även angivit att om åtgärder inte vidtagits innan angivet datum kan nämnden utfärda ett vitesföreläggande enligt 26 kap. 9 § miljöbalken.

Miljööverdomstolen finner att samhällsbyggnadsnämndens beslut av den 13 december 2000, genom det sätt på vilket det utformats, var ägnat att uppfattas som bindande med följd att det ändå kunde få verkan enligt sitt innehåll. Så synes det också ha uppfattats av C.O. För att den enskildes behov av rättsskydd skall kunna tillgodoses bör ett sådant beslut vara överklagbart. Omständigheterna, att beslutet rubricerats som råd och att det i beslutet angetts att det inte var överklagbart, ändrar inte den bedömningen.

Vad beträffar miljö- och byggnadsnämndens beslut av den 6 november 2003 innefattar det nya ställningstaganden i frågorna om C.O. överhuvudtaget skall vidta vissa åtgärder och inom vilken tid det skall ske. Mot bakgrund härav och av vad som tidigare anförts finner Miljööverdomstolen att även det beslutet bör vara överklagbart.

Överklagandet skall således bifallas.

Beslutet får enligt 23 kap. 8 § miljöbalken inte överklagas.

Per Lindblom

Protokollet uppvisat/

Man
MR